

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobkyně: **INFO – H s. r. o.**, IČ 25218433
sídlem T. G. Masaryka 559/1, 360 01 Karlovy Vary
zastoupená JUDr. Evou Vaškovou, advokátkou
se sídlem Škroupova 975/4, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 02 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2024, č. j. KUKHK-6004/DS/2024-3 DV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Dobruška (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 15. 1. 2024, č. j. PDMUD 2590/2024 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla uznána vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle

§ 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále také „zákon o silničním provozu“).

2. Uvedeného přestupku se žalobkyně měla dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla značky Toyota RAV4 registrační značky v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Tato pravidla byla porušena dne 17. 4. 2022 v 12:19 hodin, kdy blíže nespecifikovaný řidič, řídící uvedené motorové vozidlo v obci Dobruška, po silnici č. II/298 na křižovatce s ulicí Mělčanská, směr Opočno, výjezd, pruh 1, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h o 28 km/h. Za uvedený přestupek byla žalobkyně potrestána pokutou ve výši 2 500 Kč.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému. Vznela námitky k samotné právní úpravě odpovědnosti provozovatele vozidla: uvedla, že dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích je výlučně záležitostí vůle a vědomí řidiče vozidla, kdy tyto složky jeho psychiky nemůže někdo jiný ovlivnit. Tedy nemůže-li adresát zákonem uložené povinnosti takovou povinnost objektivně splnit, nelze po něm spravedlivě požadovat, aby, byť zprostředkovaně, nesl tak širokou odpovědnost za protiprávní jednání jiných osob. V rámci přestupkového řízení nebyla respektována zásada subsidiarity trestního postihu a zásada odpovědnosti za zavinění. Podle platné úpravy totiž naplnění znaků skutkové podstaty závisí na jednání někoho jiného, než je subjekt správního deliktu, přičemž toto jednání jiného nemůže subjekt správního deliktu svým vlastním jednáním nijak ovlivnit. Nemůže totiž zajistit, aby řidič vozidla, jemuž vozidlo svěřil, dodržel pravidla silničního provozu, stejně jako nemůže ovlivnit, zda správní orgán nebo policie zjistí řidiče, jenž pravidlo silničního provozu nedodržel, a z přestupku, který tím spáchal, jej usvědčí (ledaže by se zřekl svého práva odepřít výpověď a řidiče, jemuž vozidlo svěřil, včetně sebe samého, správnímu orgánu nebo policii oznámil). Žalobkyně má za to, že povinností státu a jeho orgánů by mělo být nejen zjištění porušení zákona, ale i řádnými a zákonnými důkazními prostředky zjistit konkrétního pachatele. Pokud se mu to nepodaří, mělo by to být přičítáno k tíži nikoliv „zástupného pachatele“, ale státu a jeho orgánů, které nedostály zásadě materiální pravdy.
4. Další námitky se týkaly nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Konkrétně žalobkyně namítla, že ve správním řízení nebylo jednoznačně prokázáno, jaký konkrétní rychloměr provedl měření rychlosti vozidla a kde se rychloměr, který měření rychlosti provedl, skutečně nacházel. Žalobkyně vyjádřila pochybnost o tom, zda ověřovací list založený ve spisu náleží skutečně k rychloměru, který měl měření rychlosti v daném úseku provést. V oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 21. 4. 2022 chybí informace, která by rychloměr konkretizovala. Podle žalobkyně mělo být již od samotného počátku postaveno najisto, jaký rychloměr s označením jeho konkrétního výrobního čísla provedl měření rychlosti a kde přesně je umístěn. Příložený ověřovacího listu nepostačuje k prokázání skutečnosti, že právě tento rychloměr měření rychlosti měření provedl a kde byl umístěn. Žalovaný sice odkázal na snímek z měření, ale nevypořádal se dostatečně s námitkou, kde byl rychloměr umístěn a jaký úsek snímal. Ze snímku z měření není zřejmé, zda GPS souřadnice se týkají místa, kde bylo vozidlo

vyfoceno, anebo místa, kde je rychloměr umístěn. Zjištění umístění rychloměru je totiž významné, aby bylo možné ověřit, zda skutečně zachycoval úsek, který Policie ČR určila jako možný k měření.

5. Žalobkyně vznesla výtku i k samotnému dokumentu Policie ČR ze dne 13. 1. 2022, č. j. KRPH – 4208/ČJ-2022-050706, vyznačujícím úsek, kde může být rychlost měřena. Vyznačení úseku dle žalobkyně není Policií ČR dostatečně určité, jde o čarou vyznačené místo na mapě bez bližších GPS souřadnic. Z dokumentu také nevyplývá přesná délka úseku, v rámci něhož je možné rychlost měřit. Není tak možné bez pochybností určit, zda rychloměr změřil rychlost vozidla žalobkyně skutečně v úseku, kde je umožněno měřit rychlost. Žalobkyně nepovažovala za dostačující zakreslení „čáry“ jako úseku měření do mapy bez měřítka, přesných souřadnic, od kterého místa a po které místo je možné měření rychlosti provádět.
6. Žalovaný do spisu opatřil a provedl k důkazu vyjádření výrobce rychloměru CAMEA spol. s r.o., to je ale datováno dnem 15. 3. 2022, tedy ještě před spácháním přestupku, a nebylo získáno pro řízení ve věci žalobkyně. Žalovaný se s touto námitkou žalobkyně nevypořádal.
7. K okolní teplotě během měření namítla, že certifikát o schválení typu měřidla z 21. 6. 2019 definuje v bodě 3 rozsah provozních teplot – 40 °C až + 55 °C, ale nikde v certifikátu není uvedeno, že mimo uvedené hodnoty dochází k vypínání rychloměru, jak uvádí ve svém vyjádření výrobce CAMEA spol. s r.o. Ověřovací list č. 8012-OL-70069-22 ověřil sice metrologické hodnoty, za kterých byl vydán certifikát o schválení, tedy že rychloměr měří v udávané toleranci, ale již nebyla ověřována funkčnost výrobcem zmiňovaného vypínání rychloměru při nevhodné teplotě. Žalobkyně vyjádřila pochybnost, zda skutečně vypínání existuje (pokud o něm není zmínka na ověřovacím listu) a pokud ano, zda toto bylo v době měření funkční.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, popsal skutkové okolnosti případu a rekapituloval podstatný obsah listin založených ve správním spise. K průkaznosti měření uvedl, že shledal snímek pořízený uvedeným měřicím zařízením dostatečně kvalitní a čitelný k prokázání, jaké vozidlo bylo změřeno. Z fotodokumentace je dále patrné, jaké vozidlo bylo změřeno, přístroj jeho rychlost zaznamenal, údaje z měřicího zařízení na fotodokumentaci jsou čitelné a svědčí o tom, že v uvedenou dobu bylo měřeno skutečně vozidlo, jehož provozovatelem je žalobkyně. Napadené rozhodnutí označil za věcně správné, odpovídající zjištěným skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání za souhlasu účastníků v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu věci v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah tohoto přezkumu vymezila žalobkyně v žalobních bodech (§ 75 s. ř. s.).

10. Ze správního spisu zjistil krajský soud následující:

- správní orgán prvního stupně obdržel od Městské policie Dobruška oznámení o podezření ze spáchání přestupku, kterého se měl dopustit neznámý řidič tím, že dne 17. 4. 2022 v 12:19 hodin řídil motorové vozidlo tovární zn. Toyota, registrační značky, v obci Dobruška, po silnici č. II/298 na křižovatce s ulicí Mělčanská, směr Opočno, výjezd, pruh 1, a překročil při tom nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h o 28 km/h. Současně městská policie sdělila, že provozovatelem vozidla je žalobkyně,
- přílohou oznámení je fotodokumentace z měření rychlosti rychloměrem UnicamSPEED-R, výr. č. CAM20000452, (dále jen „rychloměr“). Fotodokumentace zobrazuje následující údaje: datum 17. 4. 2022 v 12:19 hodin, místo GPS 16°09.1716' E 50°17.0196' N, Dobruška, křižovatka silnice č. II/298 s ulicí Mělčanská, směr Opočno, výjezd, pruh 1, rychlost vozidla 81 km/h, maximální dovolená rychlost 50 km/h, registrační značka vozidla,
- z ověřovacího listu Českého metrologického institutu ze dne 1. 3. 2022, č. 8012-OL-70069-22, vyplývá, že rychloměr měří rychlost od 20 do 250 km/h, má požadované metrologické vlastnosti, jako stanovené měřidlo byl ověřen a lze jej používat v souladu s právní úpravou metrologie pro měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální povolené rychlosti do dne 28. 2. 2023,
- součástí spisu je i schválení místa měření rychlosti motorových vozidel automatizovaným měřicím systémem Městskou policií Dobruška s plánkem označujícím místo měření (dokument od Policie ČR ze dne 13. 1. 2022, č.j. KRPH – 4208/ČJ-2022-050706),
- správní orgán prvního stupně se nejprve pokusil zjistit totožnost řidiče, který měl v čase spáchání přestupku vozidlo řídit. Totožnost řidiče nezjistil a věc spočívající v podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu odložil. Následně příkazem ze dne 22. 7. 2022 rozhodl o vině žalobkyně ze spáchání přestupku provozovatele vozidla. Příkaz byl zrušen podáním odporu, v němž žalobkyně mimo jiné namítla, že není zřejmé, jakým rychloměrem bylo dokumentováno překročení rychlosti,
- první rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 30. 1. 2023 o vině žalobkyně za spáchaný přestupek bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 4. 2023, jelikož je shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Nepřezkoumatelnost spočívala v tom, že správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí odkazoval na vyjádření společnosti CAMEA, spol. s r. o., jakožto výrobce rychloměru, k teplotě prostředí během měření. Toto vyjádření však nebylo ve správním řízení provedeno k důkazu a nebylo součástí správního spisu. V dalším řízení správní orgán prvního stupně založil do správního spisu předmětné vyjádření. Vyplývá z něj, že v případě, že by teplota vzduchu byla mimo rozsah provozní teploty, se rychloměr vypne. S touto písemností byla žalobkyně seznámena dne 21. 12. 2023,
- dne 15. 1. 2024 pak správní orgán prvního stupně vydal druhé rozhodnutí, které bylo potvrzeno napadeným rozhodnutím.

11. Krajský soud předesílá, že není smyslem soudního přezkumu opakovat argumentaci již jednou vyjádřenou v předchozích fázích řízení, případně hledat pro tutéž argumentaci nové formy; proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod

č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47).

12. Nejprve se soud zabýval námitkou týkající se nezákonnosti postihu žalobkyně jako provozovatelky vozidla za přestupek spáchaný jiným řidičem.
13. Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
14. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
15. Podle ust. § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu *právník nebo fyzická osoba za správní delikt odpovídá, pokud a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.*
16. Podle ust. § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek podle odstavce 1 se nevyžaduje zavinění.
17. Podle ust. § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu *obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo, b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.*
18. Podle ust. § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 neodpovídá, jestliže prokáže, že v době před porušením povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích a) bylo vozidlo, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou registrační značkou, nebo b) podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel, jíž bylo následně vyhověno.*
19. Z citovaných ustanovení vyplývá, že správní orgán projedná přestupek provozovatele vozidla teprve v případě, že učinil nezbytné kroky ke zjištění totožnosti pachatele přestupku, tj. řidiče, a nezjistil jeho totožnost. Odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt je tak vůči odpovědnosti řidiče za přestupek subsidiární (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2014, č. j. 1 As 131/2014-45). „Přednost“ odpovědnosti za přestupek je patrná zejména z ust. § 125h odst. 5 zákona o silničním provozu.
20. Právní úpravou správního deliktu provozovatele vozidla se již opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. V rozsudku ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015-46, uvedl, že „pokud provozovatel odepřel podání vysvětlení (...), správní orgány se ocitly ve stavu důkazní nouze a věc odložily, protože při množství podobných dopravních přestupků bylo vyloučeno zjišťovat totožnost přestupců jinými způsoby. Cílem zavedení úpravy správního deliktu provozovatele vozidla bylo, aby zmíněná deliktní jednání nezůstala nepotrestána a aby za ně v případě nezjištění totožnosti pachatele odpovídal provozovatel vozidla, kterému byla § 10 odst. 3 zákona

o silničním provozu stanovena povinnost zajistit, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích (viz zápis z hlasování v Poslanecké sněmovně o návrhu novely zákona o silničním provozu vráceném Senátem ze dne 6. 9. 2011, dostupný na <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/021schuz/s021045.htm>). Kasační soud se vyjádřil k účelu úpravy, jež byla do zákona o silničním provozu vložena novelou provedenou zákonem č. 297/2011 Sb., v rozsudku ze dne 11. 12. 2014, čj. 3 As 7/2014 – 21: „Evidentním primárním úmyslem zákonodárce v právní úpravě správního deliktu dle ustanovení § 125f zákona o provozu na pozemních komunikacích je postihnout existující a jednoznačně zjištěný protiprávní stav, který byl způsoben provozem resp. užíváním vozidla při provozu na pozemních komunikacích. Podle názoru Nejvyššího správního soudu je zcela přiléhavé, pokud zákonodárce zvolil objektivní formu odpovědnosti samotného provozovatele vozidla, jenž je jako vlastník věci – nástroje spáchání protiprávnosti – z hlediska veřejného práva primární identifikovatelnou a konkrétní osobou.“

21. Ústavní soud se pak vyjádřil v nálezu ze dne 16. 5. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 15/16 k ústavnosti dané zákonné úpravy tak, že *„odpovědnost provozovatele vozidla (...) je věcně opodstatněna tím, že právě na provozovateli vozidla, kterým je buď vlastník, nebo jiná osoba se souhlasem vlastníka, zpravidla závisí, kdo vozidlo užívá. Protože provozovatel vozidla odpovídá za správní delikt bez ohledu na zavinění, jeho odpovědnost primárně neslouží potrestání řidiče, který porušil některou z povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Vůči řidičům má působit zejména preventivně, aby se porušování těchto povinností do budoucna nedopouštěli. Objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt není v rozporu s ústavním pořádkem, konkrétně s čl. 2 odst. 3, čl. 4 odst. 1, čl. 11 odst. 1 a 3, čl. 37 odst. 1 a čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 a 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.“*
22. Z uvedeného je zřejmé, že postup správních orgánů, spočívající v postihu žalobkyně na základě její objektivní odpovědnosti, byl v daném případě namístě a v souladu s platnou právní úpravou. Liberační důvody žalobkyni nabízí toliko § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu, v tomto směru však žalobkyně nic nenamítala.
23. Další okruh žalobních námitek se týkal použitého rychloměru. Krajský soud nemá pochybnost o tom, že předmětné měření dne 17. 4. 2022 v 12:19 provedl rychloměr UnicamSPEED-R, výr. č. CAM20000452. Plyne to z fotodokumentace, který je výstupem z měření. Nachází se na něm informace o typu přístroje a jeho výrobním čísle a jeho poloha (GPS). To, že rychloměr není nijak identifikován v oznámení o podezření ze spáchání přestupku, je zcela nevýznamné; zmíněná fotodokumentace je jeho přílohou. Uvedené údaje přitom podle soudu neponechávají žádný prostor k pochybnosti, že by měření bylo provedeno jiným rychloměrem. Rovněž soud nemá pochyb o tom, že ověřovací list, který se ve správním spise nachází, patří skutečně předmětnému rychloměru, neboť jej rovněž označuje typem a výrobním číslem. V tomto hodnocení se soud shoduje s tím, jak věc posoudil žalovaný na str. 12 svého rozhodnutí.
24. Podle soudu není sporné ani místo měření rychlosti. Určení míst na pozemních komunikacích k měření rychlosti motorových vozidel Městskou policií Dobruška v roce 2022 je dáno shora již zmiňovaným dokumentem Policie ČR; jedna z jeho příložených situací pod bodem 5 stanoví, že jde o pozemní komunikaci č. 298 (obchvat města Dobruška), doplněná situace pak na plánu místa označuje úsek této komunikace, kde se tato kříží s ulicí Mělčanskou. Má přitom jít o měření okamžité rychlosti v místě křižovatky v obou směrech. Na určitosti stanoveného místa měření nijak neubírá, že není

specifikováno GPS údaji, jeho slovní popis doplněný znázorněním místa na mapě je dostatečný a určitý. Co se pak týká konkrétního místa měření, námitka žalobkyně o absenci přesné délky měřeného úseku není namístě, neboť šlo o měření aktuální rychlosti, nikoliv o úsekové měření. Není pochyb ani o místě, kde vozidlo, jejímž provozovatelem je žalobkyně, bylo změřeno. Všechny dokumenty založené ve správním spise (oznámení o podezření ze spáchání přestupku, přílohová fotodokumentace, ověřovací list rychloměru, dokument Policie ČR o určení míst na pozemních komunikacích k měření rychlosti motorových vozidel Městskou policií Dobruška v roce 2022, jakož i obě správní rozhodnutí) označují místo měření jako obec Dobruška, křižovatka silnice č. II/298 s ulicí Mělčanskou, ve směru na Opočno. Lze poukázat i na to, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 7. 2015, čj. 4 As 63/2015-52, dovodil, že *„místo spáchání přestupku lze určit s větší či menší přesností, přičemž je třeba odmítnout úvahy o nutnosti specifikovat místo spáchání přestupku v každém případě s přesností na 1 m pomocí GPS souřadnic. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci bude podstatné, zda se (jako v případě věci posouzené v rozsudku čj. 9 As 80/2014-37) jedná o velkou obec či město s komplikovanou dopravní situací (křížení více pozemních komunikací, množství dopravních značek stanovících místní úpravu nejvyšší povolené rychlosti apod.) a zda přesné určení místa je rozhodné pro posouzení toho, zda došlo ke spáchání přestupku (jako tomu bylo právě v případě posuzovaném v rozsudku č. j. 4 As 28/2010-56, kde bylo sporné, jestli žalobce byl měřen před nebo za značkou označující začátek a konec zastavěného území obce, případně v jaké vzdálenosti od této značky, nebo ve věci rozhodované rozsudkem č. j. 9 As 214/2014-48, kde byla v rámci výrokem vymezeného úseku pozemní komunikace dopravním značením měněna nejvyšší povolená rychlost). V případech, kdy přestupek byl spáchán v menší obci a žalobce nečiní sporným, že by absence určitějšího vymezení místa měření měla vliv na posouzení otázky překročení nejvyšší povolené rychlosti, pak požadavku zákona postačuje i širší vymezení místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí.“*

25. Dále žalobkyně namítla, že vyjádření CAMEA spol. s r.o. nebylo získáno pro konkrétní řízení, jelikož bylo vyhotoveno ještě před spácháním přestupku. Tato skutečnost ale nepředstavuje žádnou vadu řízení. Důležitý je obsah vyjádření a závěry, jaké správní orgány z tohoto důkazu vyvodily. Žádný předpis nestanoví, že by každý jednotlivý důkaz musel být opatřován zvlášť pro konkrétní přestupkové řízení. Žalovaný na totožnou odvolací námitku sice nereagoval explicitně, ale z jeho argumentace na str. 14 a 15 napadeného rozhodnutí je dostatečně zřejmé, že neshledal žádné pochybnosti o správnosti provedeného měření.
26. Co se týká provozní teploty rychloměru, krajský soud neshledal žádné nesrovnalosti v závěrech, které správní orgány (zejména žalovaný na str. 13 a 14 napadeného rozhodnutí) učinily z ověřovacího listu a z vyjádření CAMEA spol. s r.o., Soud především nesdílí pochybnosti o tom, že pokud okolní teplota překročí hranice pracovní teploty rychloměru, dojde k jeho vypnutí. Vyjádření výrobce rychloměru je k tomuto závěru zcela dostatečným důkazem a tuto skutečnost nebylo třeba dále ověřovat, to vše za situace, kdy ověřením rychloměru bylo potvrzeno, že má potřebné vlastnosti a lze jej používat pro měření rychlosti vozidel. Navíc žalobkyně nepřednesla – kromě ničím nepodložených úvah – žádné konkrétní tvrzení, které by do správnosti skutkových závěrů vneslo jakékoliv podezření.

V. Závěr a náklady řízení

27. Závěrem soud konstatuje, že žádná z žalobních námitek nebyla důvodná; protože neshledal ani vady, k nimž by byl povinen přihlédnout *ex officio*, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, kterému však žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Z uvedených důvodů nebyla náhrada nákladů řízení přiznána žádnému z účastníků řízení.

Poučení

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 22. srpna 2024

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
samosoudce